

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obo/21/2016
Identifikačné číslo spisu:	2113227722
Dátum vydania rozhodnutia:	20.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2113227722.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Beaty Miničovej v spore žalobcu: Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, proti žalovanému: Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s., so sídlom kancelárie Kollárova 26, 917 01 Trnava, správca konkurznej podstaty úpadcu: Alpha Pro Šport s.r.o. v konkurze, Rovná 11, 926 01 Sereď, IČO: 36 246 492, o určenie pohľadávky vo výške 281,44 Eur za pohľadávku proti podstate, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. júla 2014, č. k. 1Cbi/2/2014-63, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. júla 2014, č. k. 1Cbi/2/2014-63 p o t v r d z u j e.

II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 10. júla 2014, č. k. 1Cbi/2/2014-63, určil, že pohľadávka žalobcu Slovenská konsolidačná, a.s., vzniknutá z titulu vyplatených dávok garančného poistenia, uplatnená v konkurznom konaní sp. zn. 25K/8/2013, vedenom na majetok úpadcu Alpha Pro Šport s.r.o., so sídlom Rovná 11, Sereď, IČO: 36 246 492, prihláškou pohľadávky proti podstate zo dňa 27.08.2013 a popretá správcom konkurznej podstaty Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s., vo výške 281,44 Eur, listom zo dňa 23.09.2013, je pohľadávkou proti podstate.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 25K/8/2013, zo dňa 08.03.2011 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Alpha Pro Šport s.r.o., so sídlom Rovná 11,

Sereď, IČO: 36 246 492 (ďalej len „úpadca“). Do funkcie správcu konkurznej podstaty bola súdom ustanovená Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s., so sídlom Kollárova 26, 917 01 Trnava. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. BA-133635/2013, uzavretou dňa 28.08.2013 medzi postupcom Sociálna poisťovňa, so sídlom ul. 29. Augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484 a spoločnosťou Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005 ako postupníkom, bola pohľadávka voči úpadcovi Alpha Pro Šport s.r.o. v celkovej výške 23.555,20 Eur postúpená na postupníka Slovenská konsolidačná a.s. Právny predchodca žalobcu, Sociálna poisťovňa, ústredie, podaním č. 24231-8/2013-BA, zo dňa 27.08.2013 označeným ako „Prihláška pohľadávky proti podstate“ prihlásila v súlade s ust. § 87 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZKR) pohľadávku vo výške 1.737,00 Eur, ako pohľadávku proti podstate, ktorá vznikla po vyhlásení konkurzu z titulu vyplatených dávok garančného poistenia na základe rekapitulácie vyplatených dávok k dátumu splatnosti 21.08.2013 za zamestnanca Zuzanu Čiernu. Žalovaný s poukazom na § 87 ods. 2 písm. j) a l) ZKR, oznámil, že správca neuznáva výšku pohľadávok proti všeobecnej podstate z titulu dávok garančného poistenia vyplatených bývalej zamestnankyni úpadcu pani Zuzane Čiernej v rozsahu 281,44 Eur, nakoľko za mesiac 05/2013 eviduje správca ako pohľadávky proti podstate z titulu jej pracovnoprávných nárokov pohľadávky v celkovej výške 1.059,76 Eur, uznáva pohľadávku do výšky 778,32 Eur, ktorá pohľadávka je v limite štvornásobku životného minima mesačne a suma 281,44 Eur je nad týmto limitom, preto v tomto rozsahu pohľadávku neuznal.

3. Ďalej uviedol, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu, Sociálna poisťovňa - ústredie si prihláškou pohľadávky proti podstate uplatnila u žalovaného pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a to vyplatené dávky garančného poistenia bývalému zamestnancovi úpadcu k dátumu splatnosti 21.08.2013 spolu vo výške 1.737 Eur. Spornou bola otázka, či žalovaný postupoval správne, ak uplatnenú pohľadávku vo výške 281,44 Eur neuznal ako pohľadávku proti podstate z dôvodu aplikácie ust. § 87 ods. 2 písm. j) ZKR, t. j., že výška pracovnoprávných nárokov zamestnanca, ktoré sú pohľadávkou proti podstate podľa § 87 ods. 2 ZKR, je limitovaná štvornásobkom životného minima mesačne za každý kalendárny mesiac trvania pracovnoprávného vzťahu po vyhlásení konkurzu. Súd zaujal stanovisko, že v tomto prípade je potrebné aplikovať ust. § 87 ods. 2 písm. l) ZKR, podľa ktoré sú pohľadávkou proti všeobecnej podstate pohľadávky na peňažných náhradách vyplatených z garančného fondu, ak ide o dávku poskytnutú zamestnancovi za jeho pracovnoprávne nároky, ktoré sú pohľadávkou proti podstate. K uvedenému záveru dospel súd na základe skutočností, že veriteľom je právny predchodca žalobcu, Sociálna poisťovňa a nie bývalý zamestnanec, na ktorého by sa vzťahovalo ustanovenie § 87 ods. 2 písm. j) ZKR. V tomto prípade bol nárok vyplatený Sociálnou poisťovňou za obdobie mesiaca, kedy bol vyhlásený konkurz a po vyhlásení konkurzu, ide teda o pohľadávky proti všeobecnej podstate. Súd prvej inštancie vyslovil, že obmedziť pracovnoprávny nárok štvornásobkom životného minima by bolo možné iba v prípade, ak by veriteľom bol bývalý zamestnanec, čo však nie je tento prípad, kde veriteľom úpadcu je žalobca, pôvodne Sociálna poisťovňa, ktorá vyplátila peňažné náhrady z garančného fondu.

4. Proti napadnutému rozsudku krajského súdu podal žalovaný odvolanie. Podľa odvolateľa napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP (ust. § 205 ods. 2 písm. a) OSP v spojení ust. § 221 ods. 1 písm. h) OSP, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav). Odvolateľ zdôraznil, že z gramatického, logického a aj systematického výkladu je zrejmé, že v zmysle ust. § 87 ods. 2 písm. l) ZKR sú pohľadávkami proti podstate v dvanástom poradí uspokojovania pohľadávky na peňažných náhradách vyplatených Sociálnou poisťovňou z garančného fondu zamestnancom úpadcu za ich pracovnoprávne nároky, ktoré sú podľa ZKR pohľadávkami proti podstate. Pracovnoprávny nárok je pritom pohľadávkou proti podstate, ak je zaradený v ust. § 87 ZKR. Pokiaľ dávky za takýto nárok zamestnanca vypláti Sociálna poisťovňa z dôvodu platobnej neschopnosti zamestnávateľa v zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, uspokojuje sa jej pohľadávka z titulu vyplatených dávok v režime pohľadávky proti podstate v uvedenom dvanástom poradí uspokojovania. Úmysel zákonodarcu

sledovaný doplnením textu „[...] ak ide o dávku poskytnutú zamestnancovi za jeho pracovnoprávne nároky, ktoré sú pohľadávkou proti podstate“ za čiarku oddeľujúcu vymedzenie náhrad vyplácaných z garančného fondu ako pohľadávky proti podstate, je zjavný a spočíva v limitácii hornej hranice pracovnoprávnych nárokov zamestnanca priamo v ZKR, bez ohľadu na to, či dôjde k uspokojeniu tohto nároku zamestnanca konkurzným správcom z prostriedkov všeobecnej podstaty v desiatom poradí uspokojovania alebo Sociálnou poisťovňou, poskytnutím dávky garančného poistenia, ktorú si Sociálna poisťovňa následne uplatňuje ako pohľadávkou proti podstate podľa ust. § 87 ods. 2 písm. l) ZKR. Účelom konkurzu je primárne uspokojenie tých pohľadávok, ktoré sa uplatňujú prihláškou podľa ust. § 28 ZKR, a okrem iného aj primerané obmedzenie pohľadávok proti podstate v odôvodnených prípadoch, vrátane obmedzenia pracovnoprávnych nárokov zamestnanca najmä v takých prípadoch, keď pracovný pomer zamestnanca z istých objektívnych dôvodov trvá aj po vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka ale správca zamestnancovi neprideľuje žiadnu prácu v súvislosti so správou konkurznej podstaty (§ 87 ods. 2 písm. g) ZKR) alebo v súvislosti s prevádzkovaním podniku úpadcu počas konkurzu (§ 87 ods. 2 písm. h) ZKR). Uvedený záver vyplýva aj z dôvodovej správy Ministerstva spravodlivosti SR k novele ZKR účinnej od 01.01.2012, kde medzi hlavné okruhy, resp. ciele navrhovanej novelizácie zaraďuje okrem iného zníženie nákladov konkurzu reštriktívnou úpravou rozsahu pohľadávok proti podstate.

5. Žalobca k podanému odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na to, že úpadca ako zamestnávateľ skončil so zamestnankyňou Zuzanou Čiernou pracovný pomer výpoveďou, ktorá bola tejto zamestnankyni doručená v mesiaci február 2013 a pracovný pomer skončil uplynutím trojmesačnej výpovednej doby dňa 31.5.2013, teda z objektívneho dôvodu, ktorým bolo plynutie výpovednej doby trval pracovný pomer aj po vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka dňa, t. j. po dátume 8.3.2013. V lehote po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu bola právnym predchodcom žalobcu vyplatená suma bývalému zamestnancovi úpadcu Zuzane Čiernej, z titulu peňažných náhrad z garančného fondu, dňa 21.8.2013 v celkovej výške 1.737,00 Eur. Po vyplatení dávky garančného poistenia sa zamestnávateľ stáva dlžníkom Sociálnej poisťovne a Sociálna poisťovňa sa stáva veriteľom dlžníka (§ 148 ods. 3 zákona o sociálnom poistení). Žalobca má za to, že popretá časť pohľadávky v sume 281,44 Eur z titulu vyplatennej dávky garančného poistenia po vyhlásení konkurzu a po uplynutí základnej lehoty na prihlásenie pohľadávky je pohľadávkou proti podstate, vznikla po vyhlásení konkurzu za pracovnoprávny nárok, ktorý je pohľadávkou proti podstate. Takto uplatnený nárok bol právnym predchodcom žalobcu v celkovej výške 1 737,00 Eur vyplatený ako dávka garančného poistenia a týmto dňom v súlade s § 148 ods. 3 zákona o sociálnom poistení došlo k vzniku pohľadávky žalobcu vo výške 1.737,00 Eur voči úpadcovi. Ďalej dodal, že ust. § 87 ods. 2 písm. j) ZKR sa týka iba zamestnancov, ktorí si priamo môžu uplatniť svoje nároky voči konkurznej podstate v prípadoch, ak nežiadajú o výplatu dávky z Garančného fondu, resp. v prípadoch, keď by im zo zákonných obmedzení, vyplývajúcich zo zákona o sociálnom poistení, bola vyplatená nižšia dávka garančného poistenia ako bola uplatnená. V danom prípade uvedené ustanovenie nie je možné aplikovať a vysvetľovať v spojitosti s ust. § 87 ods. 2 písm. l) ZKR, a teda ukracovať uspokojenie veriteľa, ktorý plní za úpadcu. Žalobca má právo požadovať v zmysle ust. § 87 ods. 2 písm. l) ZKR plnenie v celom rozsahu vyplatennej dávky a nie je možné podmieňovať uznanie takto uplatnenej pohľadávky v rozsahu ust. § 87 ods. 2 písm. j) ZKR, a teda 4-násobnom životného minima. Ustanovenie § 87 ods. 2 písm. j) ZKR síce obmedzuje pracovnoprávne nároky zamestnancov najviac vo výške štvornásobku životného minima mesačne, avšak žalobca uviedol, že dávka garančného poistenia nie je pracovnoprávnym nárokom, ale náhradou za pracovnoprávne nároky zamestnancov. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžso/7/2011 zo dňa 31.1.2012 a rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 16Cbi/3/2010-90 zo dňa 18.10.2010.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [(§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 C. s. p.), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

7. Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), odvolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p., na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Podľa § 87 ods. 1 ZKR, pohľadávky proti podstate sú pohľadávky proti všeobecnej podstate a pohľadávky proti oddelenej podstate.

9. Podľa ust. § 87 ods. 2 písm. j) ZKR, pohľadávky proti všeobecnej podstate sú a uspokojujú sa zo všeobecnej podstaty v tomto poradí: j) pracovnoprávne nároky, na ktoré vznikol nárok po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol konkurz vyhlásený, najviac vo výške štvornásobku životného minima mesačne za každý kalendárny mesiac trvania pracovnoprávneho vzťahu po vyhlásení konkurzu, vrátane kalendárneho mesiaca, v ktorom bol vyhlásený konkurz a kalendárneho mesiaca, v ktorom bol pracovnoprávny vzťah ukončený, pričom toto uspokojenie sa znižuje o plnenia poskytnuté podľa písmen g) a h).

10. Podľa § 87 ods. 2 písm. l) ZKR, pohľadávky proti všeobecnej podstate sú a uspokojujú sa zo všeobecnej podstaty v tomto poradí: l) pohľadávky na peňažných náhradách vyplatených z garančného fondu, ak ide o dávku poskytnutú zamestnancovi za jeho pracovnoprávne nároky, ktoré sú pohľadávkou proti podstate.

11. Predmetom posúdenia odvolacieho súdu je rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý určil, že pohľadávka žalobcu Slovenská konsolidačná, a.s., vzniknutá z titulu vyplatených dávok garančného poistenia, uplatnená v konkurznom konaní, vedenom na majetok úpadcu prihláškou pohľadávky proti podstate zo dňa 27.08.2013 a popretá správcom konkurznej podstaty Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s., vo výške 281,44 Eur, listom zo dňa 23.09.2013, je pohľadávkou proti podstate. V zásade v danej veci je pre posúdenie prioritné výklad ust. § 87 ods. 2 písm. l) ZKR a jeho použitie na určenie správcom popretej pohľadávky 281,44 Eur ako pohľadávky proti podstate. V konaní nie je sporné, že Uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn.: 25K/8/2013, zo dňa 08.03.2013, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Alpha Pro Sport s.r.o. Právny predchodca žalobcu Sociálna poisťovňa, ústredie, prihlásila v súlade s ust. § 87 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. v znení neskorších zmien, pohľadávku vo výške 1.737,00 Eur, ako pohľadávku proti podstate, ktorá vznikla po vyhlásení konkurzu z titulu vyplatených dávok garančného poistenia k dátumu splatnosti 21.08.2013 za zamestnanca: Zuzana Čierna. V danej veci nie je medzi stranami sporu sporná ani skutočnosť, že pohľadávka uplatnená Sociálnou poisťovňou je pohľadávka proti podstate. Žalobca túto pohľadávku uplatnil ako pohľadávku v zmysle ust. § 87 ods. 2 písm. l) ZKR ako vyplatenú dávku garančného poistenia, ktorá vznikla z pracovnoprávneho vzťahu za obdobie po vyhlásení konkurzu. Žalovaný pohľadávku v časti 281,44 Eur neuznal dôvodnou s poukazom na ust. § 87 ods. 2 písm. j) ZKR, podľa ktorého je výška pracovnoprávneho nároku zamestnanca limitovaná štvornásobkom životného minima mesačne za každý kalendárny mesiac trvania pracovnoprávneho vzťahu po vyhlásení konkurzu.

12. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 461/2003 Z. z., sociálne poistenie je garančné poistenie ako poistenie pre prípad platobnej neschopnosti zamestnávateľa na uspokojovanie nárokov zamestnanca a na úhradu príspevkov na starobné dôchodkové sporenie nezaplatených zamestnávateľom do základného fondu príspevkov na starobné dôchodkové sporenie.

13. Podľa § 102 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. zamestnanec uvedený v § 4 ods. 1 písm. a/ a d/ a v § 4 ods. 2 má nárok na dávku garančného poistenia, ak jeho zamestnávateľ sa stal platobne neschopný a nemôže uspokojiť nároky tohto zamestnanca, ktorými sú a) nárok na mzdu a náhradu za čas pracovnej pohotovosti, b) nárok na príjem plynúci členovi družstva z pracovného vzťahu k družstvu, c) nárok na odmenu dohodnutú v dohode o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, d) nárok na náhradu mzdy za sviatky a pri prekážkach v práci, e) nárok na náhradu mzdy za dovolenku, na ktorú vznikol nárok počas kalendárneho roka, v ktorom vznikla platobná neschopnosť zamestnávateľa, ako aj za predchádzajúci kalendárny rok, f) nárok na odstupné, ktoré patrí zamestnancovi pri skončení

pracovného pomeru, g) nárok na náhradu mzdy pri okamžitom skončení pracovného pomeru, h) nárok na náhradu mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru, i) nároky cestovných, sťahovacích a iných výdavkov, ktoré vznikli pri plnení pracovných povinností, j) nárok na náhradu vecnej škody v súvislosti s pracovným úrazom alebo chorobou z povolania, k) nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca podľa osobitného predpisu, l) súdne trovy v súvislosti s uplatnením nárokov z pracovného pomeru zamestnanca na súde z dôvodu zrušenia zamestnávateľa vrátane trov právneho zastúpenia.

14. Podľa § 148 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. (ďalej len zákona o sociálnom poistení), po vyplatení dávky garančného poistenia sa zamestnávateľ stáva dlžníkom Sociálnej poisťovne a Sociálna poisťovňa sa stáva veriteľom dlžníka.

15. Z ustanovenia § 102 zákona o sociálnom poistení vyplýva, že Sociálna poisťovňa neuhrádza za platobne neschopného zamestnávateľa mzdu (náhradu mzdy) ako sa mylne domnieva žalovaný, ale vypláca dávku garančného poistenia, ktorej výška vzhľadom na ustanovenie § 103 zákona o sociálnom poistení nemusí zodpovedať nároku zamestnanca na mzdu, ktorú by mu mal zamestnávateľ v skutočnosti vyplatiť. Nevyplatenie mzdy v prípade platobnej neschopnosti zamestnávateľa je len predpokladom pre vznik nároku na dávku garančného poistenia. Sociálna poisťovňa je verejnoprávna inštitúcia zriadená na výkon sociálneho poistenia, prostredníctvom základných fondov, z prostriedkov ktorých následne realizuje úhradu dávok sociálneho poistenia. Garančné poistenie, z ktorého sa za podmienok ustanovených zákonom o sociálnom poistení poskytuje dávka garančného poistenia, je špecifickým druhom sociálneho poistenia. Záväzok na úhradu dávok garančného poistenia je záväzok verejnoprávny a nie záväzok súkromnoprávny. Ide o plnenie, ktoré sociálna poisťovňa uhrádza vo svojom mene a plní tým svoju zákonnú povinnosť ustanovenú predpismi verejného práva (napr. zákon o sociálnom poistení). Vznik pohľadávky sociálnej poisťovne voči zamestnávateľovi je daný momentom vyplatenia garančnej dávky. Je teda rozdiel medzi záväzkom zamestnávateľa vyplatiť zamestnancovi mzdu a povinnosťou Sociálnej poisťovne vyplatiť dávku garančného poistenia. Nárok na mzdu a nárok na dávku garančného poistenia nie sú totožné nároky, nemožno ich zamieňať. Žalobca (právny predchodca) ako poskytovateľ dávky z garančného fondu nie je veriteľom úpadcu, t. j. zamestnávateľa v platobnej neschopnosti z dôvodu existencie mzdových nárokov, ale je veriteľom z dôvodu výplaty dávok z garančného fondu. Vznik pohľadávky žalobcu (právneho predchodcu) je teda pohľadávkou vzniknutou z garančného poistenia a nie zo mzdových nárokov zamestnancov. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii žiadnym spôsobom neobmedzuje výšku garančnej dávky ako pohľadávky proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. l) ZKR, z ktorého dôvodu žalovaný nesprávne krátil, resp. neuznal dôvodnou, uplatnenú pohľadávkou žalobcu proti podstate v sume 1.737,00 Eur vo výške 281,44 Eur. V súvislosti s vysloveným právnym názorom odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky s obdobnou právnou problematikou sp. zn. 9Sžso/7/2011 a sp. zn. 1Sžso/37/2014.

16. S poukazom na to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový a právny stav, z ktorého vyvodil aj správny právny záver, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 C. s. p. Úspešnou stranou v odvolacom konaní bol žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.). Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie.